

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/76/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2513010634
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Sládok
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2513010634.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Sládka a sudcov JUDr. Mariána Jarábka a JUDr. Jána Mihala, v trestnej veci proti obžalovanému Ing. Mgr. B. W., stíhaného pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Piešťany pod sp. zn. 2T/130/2013 zo dňa 26.05.2014, na verejnom zasadnutí konanom dňa 23. apríla 2015, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného Ing. Mgr. B. W., nar. XX.XX.XXXX, sa z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom samosudkyne Okresného súdu Piešťany pod sp.zn. 2T/130/2013 zo dňa 26.05.2014 táto (samosudkyňa) uznala obžalovaného Ing. Mgr. B. W. vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písmeno a/ Trestného zákona, ktorých (prečinov) sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

dňa 7.2.2013 v čase okolo 07.25 hod v Piešťanoch na U. Y. pred vchodom do bytového domu č. XX/XX fyzicky napadol F. M. tým spôsobom, že ho chytil jednou rukou za bundu, zatriasol ním a následne ho jedenkrát udrel pravou rukou zovretou v päsť do tváre, následkom čoho poškodený spadol na zem a keď sa postavil, znovu ho jedenkrát udrel pravou rukou zovretou v päsť do tváre, čím spôsobil poškodenému F. M. pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy - tváre a zlomeninu dolnej čeľuste v oblasti uhla čeľuste vpravo bez výraznejšieho posunu kostných úlomkov s dobou liečenia 4-5 týždňov.

Za to mu samosudkyňa okresného súdu uložila

Podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písmeno j/ Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 56 ods. 2 Trestného zákona a § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný peňažný trest vo výške 600,-- (šesťsto) Eur.

Podľa § 57 ods. 2 Trestného zákona rozhodla, že zaplatená suma peňažného trestu pripadá štátu.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona uložila pre prípad, že by výkon trestu (peňažného) mohol byť zmarený náhradný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) mesiace.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku zaviazala obžalovaného uhradiť poškodeným: 1/ Všeobecnej zdravotnej poisťovni Bratislava, Mamateyova č. 17, 85005 Bratislava, škodu vo výške 1.365,63 Eur, 2/ F. M., nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom T. č. XX, škodu vo výške 1.257,60 Eur.

Ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku súdu I. stupňa tento dospel k ustálenému skutkovému stavu na základe dokazovania, v rámci ktorého vypočul samotného obžalovaného Ing. Mgr. B. W., svedka poškodeného F. M., svedkov B. T., W. W., Y. G., N. N., oboznámil rovnako príslušné v spise nachádzajúce sa listinné dôkazy.

Po vyhodnotení týchto (vykonaných dôkazov jednotlivo, ako i vo vzájomných súvislostiach) dospel tento (prvostupňový súd) k záveru, že sa obžalovaný Ing. Mgr. B. W. dopustil žalovanej trestnej činnosti v rozsahu popísanom vo výrokovvej časti rozsudku ako trestnoprávne zodpovedný subjekt.

Samotná trestná činnosť obžalovaného má byť preukázaná predovšetkým na základe výpovede poškodeného F. M., B. T., W. W., rovnako nepriamo na základe výpovedí svedkov Y. G., N. N., ako i na základe znalca z odboru zdravotníctva, odvetvie chirurgie, MUDr. W. B., ktorý na hlavnom pojednávaní v súlade so znaleckým posudkom sa vyjadroval k pravdepodobnému mechanizmu vzniku zranenia u tohto (poškodeného F. M.), ako aj celkovej dĺžke práceneschopnosti u tohto (poškodeného F. M.).

Z výpovede samotných (svedkov) obžalovaného priamo usvedčujúcich, resp. usvedčujúcich ho na základe nepriamych dôkazov, súd I. stupňa súčasne mal za vyvrátenú obhajobu obžalovaného Ing. Mgr. B. W., ktorý sa tak v prípravnom konaní, resp. na hlavnom pojednávaní bránil tou skutočnosťou, že on sám mal byť napadnutý poškodeným F. M..

Malo sa tak stať v okamihu, keď upozornil jedného z partie, medzi ktorými bol aj samotný poškodený F. M., aby zobral špaky, ktoré sa nachádzali pre bytovkou, kde tento (obžalovaný) býval.

Takýmto obhajobným tvrdeniam okresný súd, ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, neuveril, keďže samotná výpoveď tohto (obžalovaného) nie je podporená žiadnym priamym vo veci vykonaným dôkazom.

Ustálený skutkový stav je preukazovaný aj napriek skutočnosti, že v niektorých častiach výpovedí svedkov, resp. poškodeného je možné konštatovať niektoré nezrovnalosti, ktoré však nie sú zásadného charakteru.

Pri rozhodovaní o druhu výmere a trestu ukladaného tomuto (obžalovanému Ing. Mgr. B. W.), súd I. stupňa zvažoval okrem okolností prípadu aj skutočnosti viažuce sa k jeho samotnej osobe z hľadiska jeho predchádzajúceho spôsobu života. V tomto kontexte zistil, že obžalovaný v minulosti nebol súdne trestaný, nemal ani záznam pre spáchanie priestupku.

Zvažujúc preto jeho predchádzajúcu bezúhonnosť, ako aj pozitívne osobné referencie dospel tento (I. stupňový súd) k záveru, že dosiahnutie účelu ukladaných trestov je možné zabezpečiť aj samostatne uloženým peňažným trestom vo výmere 600,-- Eur. Pre prípad zmarenia výkonu tohto (peňažného trestu) uložil okresný súd obžalovanému náhradný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) mesiacov.

Odvolací súd dáva do pozornosti, v kontexte ukladaného samostatného peňažného trestu to, že trest úhrnný sa ukladá len vo vzťahu k trestu odňatia slobody.

V neposlednom rade rozhodol výrokmi, ktorými zaviazal tohto (obžalovaného) k úhrade škody Všeobecnej zdravotnej poisťovni Bratislava a F. M. (v uplatňovaných výškach), keďže si poškodení uplatnené (nároky na náhradu škody) riadne zdôvodnili z hľadiska výšky.

Proti rozsudku súdu I. stupňa podal odvolanie obžalovaný Ing. Mgr. B. W. v zákonnej lehote, pričom podané odvolanie odôvodnil prostredníctvom obhajcu. Má za to, že súd I. stupňa pri ustaľovaní skutkového stavu vychádzal z nesprávne zisteného, resp. ustáleného skutkového stavu.

Pri dokazovaní vyúsťujúcom do ustálenia skutkového stavu nachádzajúceho sa v rozsudku vychádzal len z výpovede svedkov priamo spriaznených s osobou poškodeného.

Samotný poškodený v rámci ním prezentovanej výpovede ani nevedel jednoznačne uviesť, ktorou rukou ho mal napadnúť, teda či ľavou alebo pravou. Sám tento (poškodený) sa nezmieňuje vôbec o tom, že by mal byť zo strany obžalovaného držaný aj pod krkom.

Ďalšou diskrepanciou vo výpovedi tohto (poškodeného) je to, že vo svojej výpovedi tvrdil, že spadol iba po prvom údere, a to dopredu na kolená a až po tom na ruky, ale nemal spadnúť až po druhom údere.

Rovnako nejednoznačné sú aj výpovede svedkov ohľadne toho, či obžalovaný v čase kontaktu s poškodeným mal mať v ruke igelitku, keďže niektorí vypovedajú, že áno a svedok W. pritom vypovedal, že nemal v rukách nič. Osobne vypovedal jednoznačne v tom smere, že mal v rukách v pravej ruke

tašku s nákupom. Nejednoznačne svedkovia vypovedali aj k času, kedy sa mal skutok odohrať. Samotný poškodený tvrdil, že prišiel na uvedené miesto okolo 07,20 hod., chvíľu čakal na kamarátov a spolu tam zotrvali asi 10 minút. K tomu svedok T. sa vyjadril, že k útoku malo dôjsť asi 10 minút po tom, ako je uvedené v obžalobe a podľa svedka W. až okolo 7.40 hod., čiže po cca 15 minútach, odkedy je uvedené v obžalobe.

V súvislosti so samotným napadnutím poškodeného zvyrazňuje skutočnosť, že je ľavák, a teda zrejme nemohlo dôjsť k napadnutiu poškodeného pravou rukou tak, ako o tom samotný vypovedal.

V kontexte vykonávaného dokazovania súdom I. stupňa nemal jednoznačne za preukázané, že by na základe vykonaných dôkazov sa mal dopustiť akéhokoľvek protiprávneho konania. Minimálne v tomto smere existujú vážne pochybnosti, ktoré je potrebné vyhodnocovať v zmysle § 2 ods. 10 Trestného poriadku „v pochybnostiach v prospech obvineného ...“.

V konečnom dôsledku navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 321 ods. 1 písmeno b/, c/ Trestného poriadku a vec vrátil súdu I. stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Na podklade podanom a súčasne odôvodnenom opravnom prostriedku (odvolaní obžalovaného), odvolací súd postupoval podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku tým, že preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal obžalovaný odvolanie, pričom dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného Ing. Mgr. B. W. je potrebné ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací súd preskúmajúc napadnutý rozsudok, príslušný na vec vzťahujúci sa spisový materiál, ako i samotné odvolanie obžalovaného dospel k záveru, že súd I. stupňa vo veci vykonal dokazovanie v rozsahu umožňujúcom mu vysloviť spoľahlivé závery, že predmetný skutok sa stal a že ako jeho trestnoprávne zodpovedný subjekt bol usvedčený práve obžalovaný Ing. Mgr. B. W.. V súlade s odôvodnením tohto (rozsudku súdu I. stupňa), aj súd odvolací má za to, že skutkový stav nachádzajúci sa vo výrokovej časti rozsudku súdu I. stupňa bol preukázaný v rozsahu nevzbudzujúcom dôvodné pochybnosti. K takémuto záveru možno dospieť napriek skutočnostiam prezentovaným samotným obžalovaným v smere namietania niektorých (nezrovnalostí) v popise priebehu skutku zo strany poškodeného, resp. svedkov priamo nachádzajúcich sa na mieste incidentu.

Z výpovede samotného poškodeného F. M., resp. svedkov W. a T. nepochybne je zrejmé, že k incidentu došlo práve primárnym pričinením samotného obžalovaného, ktorý požiadal poškodeného F. M., aby zobral zo zeme špak.

Tento (poškodený) to odmietol, bezprostredne došlo k fyzickému napadnutiu tohto poškodeného zo strany obžalovaného, ktorý ho 2-krát udrel, pričom v prípade jedného úderu do oblasti tváre mal aj poškodený spadnúť na zem. V týchto (základných dimenziách) sa výpovede poškodeného a svedkov zhodujú. Pokiaľ sa v niektorých ďalších častiach opisu priebehu skutkového stavu jednoznačne výpovede svedkov nestotožňujú, odvolací súd túto skutočnosť pripisuje tomu, že pre samotného poškodeného, resp. svedkov, ktorí boli v jeho bezprostrednej blízkosti (W., T.) sa jednalo o neočakávanú situáciu, ktorej pamäťové spracovanie je u rôznych osôb rôzne. Evidentné však je, že pred samotným incidentom s obžalovaným poškodený F. M. bol osobou bez akéhokoľvek zranenia, naopak po incidente s obžalovaným došlo k zraneniam popísaných vo výrokovej časti rozsudku a následne objektivizovaných na základe znaleckého posudku MUDr. W. B.. Tento sa vyjadril tak k pravdepodobnému mechanizmu vzniku zranení u poškodeného, ktorý priamo zodpovedá interpretácii tohto samotného poškodeného F. M., resp. svedkov W. a T..

Zohľadňujúc objektívne výsledky dokazovania s osobitným dôrazom na samotnú obhajobu obžalovaného Ing. Mgr. B. W. súčasne odvolací súd v súlade s odôvodnením rozsudku súdu I. stupňa konštatuje, že vo vzťahu k samotnému (poškodenému F. M.) nebol zo strany obžalovaného akýkoľvek dôvod ho vyzývať, aby prípadne zo zeme pozbieral špak, resp. špaky, keď nemal byť osobou, ktorá mala v tom čase pred bytovkou fajčiť.

Prvostupňovým súdom ustálený skutkový stav si preto ako správne zistený osvojil aj súd odvolací.

Správne tento (I. stupňový súd) postupoval, pokiaľ samotné konanie obžalovaného Ing. Mgr. B. W. po právnej stránke posúdiť ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písmeno a/ Trestného zákona,

keďže obžalovaný jednak inému úmyselne ublížil na zdraví a dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného. Za zákonne súladný považuje tento (odvolací súd) aj výrok rozsudku súdu I. stupňa o uloženom peňažnom treste zohľadňujúc jednak okolnosti prípadu, ako aj samotnú osobu obžalovaného. Účel ukladaných trestov, vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu, sa v danom prípade dá dosiahnuť aj samostatne uloženým peňažným trestom vo výške 600,-- Eur. Pre prípad zmarenia výkonu tohto (peňažného trestu) správne súd I. stupňa obžalovanému uložil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 2 mesiacov.

V neposlednom rade za zákonne súladný považuje krajský súd aj výrok, ktorým obžalovaného zaviazal k úhrade škody v prospech Všeobecnej zdravotnej poisťovni Bratislava vo výške 1.365,63 Eur a v prospech F. M. vo výške 1.257,60 Eur, keďže oba (poškodené subjekty) si uplatňované škody riadnym spôsobom vyčíslili a súčasne sa aj k trestnému konaniu s nárokom na náhradu škody pripojili.

Odvolací súd nezistiac akýkoľvek dôvod na zmenu, resp. zrušenie napadnutého uznesenia preto rozhodol o zamietnutí odvolania obžalovaného ako nedôvodne podaného.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.